

[Sonja Albrink]

svar kontra en stærkere ministers ansvar bør tages. Er det at lade ræv vogte gæs, når det overlades parterne at gennemføre en handlingsplan, der inden år 2000 skal halvere omfanget af ensidigt gentaget arbejde? Ville et ministerielt udvalg bedre kunne foretage uvildige vurderinger på grund af en høring af parterne?

Det er også vigtigt at diskutere, hvordan man koordinerer de berørte ministerier i forbindelse med det indre og det ydre miljø. Kunne denne diskussion ende med, at man sammenlægger indsatsen under ét ministerium? En række af de organer, der findes i dag, arbejder udmærket, men alligevel kommer der af og til kritik af, at løsninger forhales. Ikke mindst bør koordineringen mellem alle de ministerier, der er indblandet – jeg tror, vi snakker om fem stykker – tages op til en debat, og selv om det ikke hører hjemme i denne debat, burde man også se på sagsbehandlingen af arbejdsskader. Der er for mange sager, hvor behandlingen af arbejdsskader tager både år og dag. Arbejdsmiljødiskussionen skal naturligvis forebygge disse skader, men vi har også en forpligtelse til at sikre et effektivt system, når de er sket.

Det kan også være, at man i fremtidens diskussioner skal være mere opmærksom på de arbejdsmedicinske klinikker og deres indsats, og endelig skal vi naturligvis erkende, at der er nye områder, der må med ind i diskussionen; jeg tænker her på det psykiske arbejdsmiljø og bevægelsesapparatskader, hvor problemerne endnu ikke er løst.

Jeg vil slutte med at understrege, at arbejdsmiljøindsatsen ikke skal gøres for at ramme nogen, men for at gøre det bedre for nogle. Jeg mener, at det er et vigtigt signal til erhvervslivet om, at dets frygt for, at man nu vil kaste sig over det og pålægge det nye regler og udgifter, ikke er rigtig. Det gælder en fælles indsats til gavn for begge arbejdsmarkedsparter og for det danske samfund, der dels vil få økonomiske besparelser, dels vil undgå menneskelige tragedier og dels vil stå stærkt i den internationale sammenhæng, hvor netop denne diskussion naturligvis stadig hyppigere vil komme på dagsordenen i de kommende år.

Dorit Myltoft (RV):

Når man en dejlig sommeraften slentrer gennem Tivoli forbi Rutschebanen og Det Flyvende Tæppe videre ned til havnen for at se på

Bungy Jumps, kan man godt få den kætterske tanke, om danskerne virkelig ønsker et sikkert arbejdsmiljø, men den slags tanker skal naturligvis ikke distrahere politikere, og jeg vil gerne her takke arbejdsministeren for en fyldig redegørelse med et løfte om, at der efterfølgende udarbejdes en handlingsplan; debatten herom kommer jo senere i dag.

For Det Radikale Venstre er det overordnede synspunkt, at det både menneskeligt og økonomisk er en fordel at satse på et ordentligt arbejdsmiljø. Jeg kan bare nævne, hvad det betyder for en lille virksomhed, hvis en betroet medarbejder kommer ud for en alvorlig arbejdsulykke, eller jeg kan nævne – hvad alle er klar over – hvordan et dårligt samarbejdsklima kan tappe medarbejdere og dermed et firma for arbejdsenergi.

Desværre er realiteten, at i dagligdagen vælges ofte de kortsigtede løsninger, som kan være i modstrid med det langsigtede, men det gør det ikke mindre vigtigt fortsat at arbejde på et godt arbejdsmiljø.

Til indholdet af redegørelsen vil jeg komme med følgende kommentar; andre kommentarer vil jeg komme med under forespørgselsdebatten.

Den gældende arbejdsmiljølov fordeler opgaverne således, at det er regeringen, der inden for lovens rammer administrerer og i denne forbindelse også planlægger fremtidens indsats. Arbejdsmarkedets parter får indflydelse gennem Arbejdsmiljørådet, som er skabt for, at organisationerne kan få indflydelse både på lovgivningen, på andre regler, på den langsigtede politik og på, hvordan de konkrete sager løses.

Det Radikale Venstre er opmærksom på, at store dele af arbejdsmiljøindsatsen nok er skåret til efter modeller, der passer bedst til de mellemstore og store virksomheder. De små virksomheder, som i forvejen godt kan føle sig lidt klemt af offentlige myndigheders krav, kan også komme i klemme her. Det har da også hele tiden været et slagord i arbejdsmiljødebatten, at man skulle gøre noget for de små arbejdspladser. I Det Radikale Venstre føler vi os forpligtet til at afløse slagordene med fornuftige og administrerbare løsninger.

Om forskning og udvikling vil jeg sige:

Arbejdsmiljøforskningen har hjemsted flere steder, først og fremmest på Arbejdsmiljøinsti-